

Annet Belt: „Ik ga niet voor materiële rijkdom. Ik kan er ook niet tegen als mensen hun identiteit ontlenen aan hun bezit.” (Ko Groen)

‘Sinds ik ziek ben is mijn leven mooier geworden’

di 17 nov 2020, 14:33 [Mensen](#)

Na een afgebroken school periode en allerlei banen werd Annet Belt vanwege een ernstige ziekte als dertiger afgekeurd. Ze moest haar leven omgooien en deed dat met verve. Nu zit ze voor de SP in de gemeenteraad. Dat past bij haar drijfveren: samen de wereld een beetje beter maken.

Kom je oorspronkelijk uit Leusden?

„Nee, als driejarige kwam ik in 1971 met mijn ouders en broer uit Rotterdam. Ik herinner me nog ons eerste huis op ‘Zomers Buiten’, aan de Dodeweg, en de stilte die er heerste. Dat was een enorme overgang en ik vond het heerlijk. Stilte, ik kom mensen tegen die er bang voor zijn, maar voor mij is het iets wat ik graag opzoek, om na te kunnen denken. Om simpelweg te ‘zijn’.”

Ben je ook hier opgeleid?

„Ik heb geen enkel officieel diploma. Wel verschillende certificaten HBO gehaald en de University of Life doorlopen. School en ik waren geen beste vrienden. Ik kwam begin tachtiger jaren op het Corderius. Van huis uit geen godsdienst meegekregen maar wat er in die dagopeningen werd gezegd raakte me vaak diep en ik wilde daarover verder praten, dat vonden leraren lastig. Ook kon ik toen al niet tegen oneerlijkheid en onrechtvaardigheid en liet dat dan luidruchtig merken. Weet je wat de conrector zei: Je moet hier leren, niet nadenken. Ik ben toen naar De Berg gegaan en helaas drie maanden voor mijn eindexamen ben ik gestopt.”

„Het waren roerige tijden midden jaren tachtig. Ik werd enorm maatschappij-kritisch en school had geen prioriteit. In de bewegingen waar ik toen in verkeerde waren er ook mensen die principieel werkeloos waren. Dat heb ik nooit begrepen. Ik ben meteen na school in een slagerij gaan werken. Als je voor jezelf kunt zorgen dan doe je dat.”

En dan veel verdienen?

„Ik ga niet voor materiële rijkdom. Ik kan er ook niet tegen als mensen hun identiteit ontlenen aan hun bezit. Of neerbuigend doen over mensen, die weinig te besteden hebben. Laatst zoiets nog meegemaakt. Iemand vertelde mij dat de minima wel genoeg uit de ruif van de Staat eet en daarna moeiteloos pochen dat er regelmatig flink uitgepakt wordt met de echtgenoot in een fijn restaurant. Ja, natuurlijk met een goed glas wijn. Dan zeg ik; dat kost jullie dan wel 200 euro, is het niet? Daar zijn gezinnen in Leusden, die van 200 euro een maand moeten eten. Niet dat ik mensen hun etentjes niet gun, ik vind de verschillen in de samenleving te groot.”

En na je werk in de slagerij?

„Ik heb daarna verschillende baantjes gehad. En in 1989 aan de slag gegaan op het postkantoor hier in Leusden, binnen KPN/PostNL verschillende banen gehad, vaak verhuisd, en als laatst als verkoper buitendienst, veel op de weg en moest targets halen van tonnen. Vaak dacht ik toen: ‘Hoe ben ik hierin verzeild geraakt?’”

„Ik was 32 ik werd ziek en wel zo erg, dat ik na twee jaar geheel werd afgekeurd. Nu weten ze dat ik een zeldzame afweerstoornis heb, maar toen was het onderzoek na onderzoek. Ik woonde in Utrecht, met mijn partner. Mijn ziekte had op de relatie een enorme weerslag en werd verbroken. En daar zit je dan ziek, zonder relatie, zonder werk, zonder huis. Dat was een gat waaruit ik vandaan moest zien te komen. En dat is met vallen en opstaan wel gelukt. Het meest door het groeiende besef van: ik ben er, ik leef. Als je me vraagt naar de zin van het leven, dan zeg ik: leven. Ik ben een blij mens, mede door het besef van eindigheid. Ik sta elke dag op met een dankbaar gevoel dat ik nog ben.”

Hoe ernstig je ziekte ook is, je sluit je absoluut niet op?

„Nee dat klopt, ik ben veel buiten, ontmoet graag mensen. Met mijn positieve levensinstelling ben ik natuurlijk gewoon geboren maar ik omarm het wel.”

‘De Hemel geeft, wie vangt die heeft’ is een levensmotto

„Eigenlijk is mijn leven mooier geworden sinds ik ziek ben. Door mijn arts in het UMCU ben ik jaren geleden naar cognitieve gedragstherapie gestuurd omdat niet mijn ziekte mij funest zou worden maar de manier hoe ik er mee omging. Ik bagatelliseerde te veel. Ik heb daar veel geleerd en ben wat minder gaan luchtfietsen.”

„Een psycholoog vroeg aan het eind van de therapie wat ik nu als mijn doel zag. Ik zei: gemoedsrust. Dat is iets voor een 80-jarige, vond hij. We zijn het niet eens geworden. Gemoedsrust heb ik gevonden. Misschien is het wel het grootste cadeau in mijn leven.”

„Focus op wat je zelf kunt veranderen. Niet ver weg, maar dichtbij. Ik laat me niet opjagen om nog meer te hebben en nog beter. Alsof het leven maakbaar is. We worden opgescheept met verwachtingen. En mensen worden boos als die verwachtingen niet uitkomen.”

Hoe ga je om met je energiebalans?

„Ik kan ongeveer vier uur per dag actief zijn. Soms heb ik te weinig energie om naar de voordeur te lopen, maar met voldoende rust lukt het me wel om betrokken te blijven met wat er in Leusden gebeurt. Ik heb door hier bezig te zijn voor verschillende bewegingen een redelijk netwerk van contacten.”

„Nu ik als volksvertegenwoordiger voor SP in de raad van Leusden zit gaat het nog wel eens mis met de balans. Het raadswerk valt me soms zwaar maar ik hoef gelukkig niet na te denken over de uitgangspunten van de SP. Het zijn mijn eigen standpunten, altijd al geweest. Ik knok voor menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit.”

Wat maakt je naast de coronacrisis bang of bezorgd?

„Dat is het loslaten van saamhorigheid. De wij- zij tegenstellingen nemen toe. En dat terwijl we evolutionair gezien alleen kunnen overleven door samenwerking. Dat zeggen ook wetenschappers.”

Welk boek kan je aanraden?

„Ik ben een echte lezer die als 17-jarige al al onder indruk was van Nietzsche, lees ik nu het boek van Dirk van Duppen en Johan Hoebeke: De supersamenwerker. Echt een studieboek, waarin duidelijk wordt gemaakt dat de slimste mens iemand is, die samenwerkt met anderen. Samen hebben we toekomst.”

In 2020 bestaat het Zincafé 10 jaar. Dat wordt deels gevierd met een serie interviews in de Leusder Krant over ‘de zin van het leven’. Daarvoor wordt een tiental Leusdenaren uitgenodigd om hier hun visie over te geven in interviews met Eric-Jan Tuininga (ejtuininga@gmail.com) en Eugeen Baljet (e.j.baljet@kpnmail.nl).

Eric-Jan Tuininga, Eugeen Baljet